

RECORD ZONDER GEVOLGEN

In 2002 zijn er weer talrijke weerkundige records gesneuveld. Dat is vooral een gevolg van de vele weerpraatjes op de radio. Er is op radio 2 zelfs een dagelijkse weershow! En om stof te leveren voor dit soort programma's worden alle denkbare feitjes uitgeplozen en opgeblazen. Zo krijg je dan te horen dat het nooit eerder op 14 maart zo hard heeft gewaaid of dat op 11 mei het weerstation in Hoensbroek de hoogste temperatuur daar ooit gemeten registreerde. Toch mag ik graag luisteren naar dit soort onzin. En soms krijg je informatie die werkelijk interessant is.

Op 1 september j.l. hoorde ik in de auto op weg naar een meetpunt in het Dieverveld dat in de maand augustus in Eext (Dr.) maar liefst 290 mm neerslag was gevallen. Dat was de grootste maandhoeveelheid van ons land. Ik besloot meteen om door te rijden naar Eext.

Het weerbeeld van augustus was merkwaardig: plaatselijk enorme hoeveelheden regen, terwijl tien kilometer verderop de gewassen op het veld te lijden hadden van een al weken aanhoudende droogte. Wat paddestoelen betreft leek het overal matig en daarom was ik nieuwsgierig of dat op een plek met 290 mm regen beter zou zijn.

Voor het eerst van mijn leven in Eext, stopte ik op de brink en vond daar onder eiken alleen wat Zwartpurperen russula's. Niet echt spectaculair. Dat gold ook voor een nabijgelegen eikenbosje waar ik met moeite twintig soorten telde. Wel lagen overal nog grote plassen en ook aan de diepe tractorsporen was te zien hoe het hier gehoozd had. Maar dit had toch maar weinig zwamvlokken verleid om zich bovengronds te manifesteren. Want ook in een ander stukje bos op de es van Eext schitterden de paddestoelen vooral door afwezigheid. Ik besloot zwaarder geschut in stelling te brengen.

Anderhalve kilometer ten zuiden van Eext ligt één van de rijkste vindplaatsen van paddestoelen in Drenthe, namelijk het Boekweitenveentje. Ik had er eigenlijk niet naar toe willen gaan omdat ik dat een beetje vals spelen vond. Maar nood breekt wet. En ja hoor, binnen een minuut vond ik in een eikenlaantje Groene knolamaniet en bij berk een mooi exemplaar van de Verblekende russula. Zo kreeg ik het idee dat in werkelijk goede paddestoelengebieden zulke neerslaghoeveelheden wel degelijk effect hebben. Een theorie die ik binnen een half uur weer moest herzien, want na die eerste paar aardige vondsten heb ik er nauwelijks nog iets aangetroffen.

Maar in de wetenschap is géén resultaat ook een resultaat. En hiermee was nog weer eens aangetoond wat ervaren mycologen al vaker hebben vastgesteld: zwamvlokken negeren wolkbreken of een plaatselijke zondvloed, maar gaan wel tot vruchtvorming over wanneer de neerslag over een iets langere periode verspreid is. Met die gedachte reed ik tamelijk ontevreden terug naar huis.